

ЛЕЂА У ОГЛЕДАЛУ

Моја срећа
Потиче од туге

Са ожилком рођен
Као Горбачов дочекан

Велика личност
У одразу огледала
Дуго ме убјеђивала
Да сам ја тај
Кога су још преци
Најавили и оваквог описали

Ништа суровије нисам могао замислити
Рекао сам кад смо се први пут угледали

Један Солунски запис
Најавио је долазак
Љеворуког немилосрдног јунака

Али слабовид њежан
И на моменте лијеп
Одмах сам навукао гнијев
Од јуначког поријекла

Временом сваки одраз у огледалу
Окренуо ми је леђа

Али један поглед са штрика
Најјаснији ми је одраз дао
Од тада сам повјешао
Сва предсказања
Која о мени богохуле

Лијевом руком не вадим сабљу
Већ перо на клупи љетног предвечерја
И записујем

Сигуран сам да је свака ужарена свјетиљка
Само око обневидило на дану

А она свјетиљка што жмирка
Чека да у мени прогледа пјесник
Чији ожиљак носим.